

The BBM magazine

"היי!!! רגע!!! מה עכשיו???"

אז ככה: אני מעוניין בקשר כלשהו עם כל מי שקשור בצורה זאת או אחרת לכפר הנשיא.

לצערי "קול סוטה" כנראה עבר זמנו בטל קורבנו.
יש גם כמה שממש לא אוהבים את שם העיתון.

היו ויש עדיין פניות לחידוש הקשר דרך "קול סוטה" אבל מאחר
והעיתון הנ"ל כנראה עשה את שלו, החלטתי להוציא עיתון אחר.

עיתון אחר, בשם וגם בתוכן

הסבר מפורט יותר למעוניינים, בעמוד הבא.....

דוד אלמן - khbbm1@gmail.com

גיליון מס. 001 - תאריך 20/6/2023

דבר המערכת

כאן "העמוד הבא": עם הסבר מפורט יותר:-

היתה פניה בזמנו לפתוח קבוצה בפייסבוק לצורך קשר עם כל הקשורים לכפר הנשיא ובעיקר לבני המשק,
כלומר ל- The BBMs - Bloody Bnei Meshek

העיתון **הזה** יהיה מבוסס בעיקר על נוסטלגיה שתיושם דרך תמונות, כתבות וסיפורים. הכוונה היא לאפשר לכל מי שרוצה/יכול/מוכן לתרום לעיתון ובהחלט שלא יהיה רק העיתון שלי!! זה כמובן, תלוי בקוראים ובכותבים.

את השטויות שלי אשאיר למצב בו לא יהיה חומר - ורק למצב זה. בסופו של דבר כולם מבינים כבר מדוע התרנגולת חצתה את הכביש, או לחילופין, העובדה שלכובע שלי יש שלוש פינות.

לכן, במטותא מכם, אל תשאירו לי יותר מדי מקום לשטויות!
(ראו הוזהרתם).

העיתון לא חייב להיות מבוסס על נוסטלגיה, אלא כל נושא שיועלה כאן לבקשת המשתתפים (כן, אפילו פוליטיקה!)

התזמון מתוכנן להוצאה שבועית אבל זה יהיה בהחלט תלוי בחומר. לא בא לי לשלוח דפים ריקים.

מקווה שהעיתון יעניין אתכם - דוד אלמן (bbm1)

געגועים וזכרונות

השעות הקטנות של הבוקר... השמש בנחירה עמוקה.
המציאות עדיין לא שטפה מעלי את חלומות הלילה. חריץ הזמן שכולו תענוג.
והינה הם חוזרים ובאים, מחייכים בכל פה...
הזיג האולטימטיבי שלעולם לא ימחה:-

לני ונוקי על צורתו של תפוח, בעוד **מוסי והנרי** סביב "פרי טרי" שוקעים בויכוח.
לו-ס, כנפולאון, את סדר הפסח מביא, ומסרב בכל תוקף שאת ביאליק **מיק** יקריא.
אסתר-ר. בטוחה ש...ש...ש... מה לא? ולעומתה **אריה בך** השובב... בקטע שבא לו.
חיימק'ה מגדל השום, ולידו **אנט** עם הדבורים, בעוד **שימעל'ה** מנווט בחריש ומשאיר חללים.

בנסיעה לבית הספר גלגל על פנינו עובר, מבלי לאותת אפילו... גלגל שלנו... מסתבר.
באולימפיאדה, **אריק** זוכה הזהב בזריקת גירים, בעוד **דייב**, איך לנהל עולם, מסביר לאלוהים.

צבי-ל. את יצירות העץ מחבק בחוזקה, בעוד **צבי-א.פ.** "הפלח הקיסמי" מביא כעלילה.
בגן העדן, בטוחתני **שיוחנן** מטפל כראוי, כנראה שגם **אסתר-ס**. עוזרת, בזמנה הפנוי.
ישראל וג'אק חולקים פונדו צרפתי, עם בקבוק ברנדי מדופלם: "בבקשה, מרסי".

מכופף הצנורות, **ברני**, עובד בקפידה, בעוד **יוסף וקלמן** כנ"ל עם ברזלים במסגריה.
במפעל מפרק **פרנק** מחרטה לגורמים, לכבשים **ג'ו-ר**. מקשיב, נו, בני אדם אפשר להבין?
בעוד **ג'ו-ס**. ההוא מקים מפעלים גדולים, אצל **ג'ין-ו**. הלחם יוצא רך וטעים.

מייקל-ד. ואוסי למציאות הופכים חלומות, ו**משה**? "את הרמן הס כבר קראת, אדיוט!"
מיכאל-כ. טוען שכולם צודקים, איך זה? רק לאלוהים ול**מיכאל** ישנם פתרונים.
במטבח היום - "בישול ילדים", ו**אלף** משוחח ארוכות עם סוסים.
פזמון כזה משובב נפש, מתנגן אצלי, "אח... **רודה, רודה**, - את החנות שלי...."
טרקטור נוסע ללא נהג, **צבי** מסרב לראות. **אייבן** מגן על תותיו כנגד גנב על אצבעות.

נטע מגלמת את הכותל המערבי בצער, בעוד **ג'וני-ט**. מקפץ על הבמה כנער.
משמר לנו **יצחק-ע**. עולמות קסומים, וג'**אק-נ**. מריץ עוד גלגל של "טרזן מלך הקופים".
גרשי ושוש עם הומור רציני עד אין קץ, לא מסוגלים להסתיר את הלץ.

ואז... אט... אט... יורד המסך... ותחתיו עולה השחר ומגרש הכל.
שורה ארוכה עדיין נמשכת ונעלמת אל תוך המציאות האכזרית של היום.
נשארו הגעגועים, אבל מחר יעלה עוד יום חדש... כן, מחר יעלה שוב המסך...

דוד - החולם מדי בוקר....